

νικητής

νικητής, ο, θηλ. **νικήτρια, η**, ουσ. [<αρχ. νικητής], ο νικητής·

- γυρίζω νικητής και τροπαιούχος, γυρίζω θριαμβευτής από μια αναμέτρηση, έναν αγώνα ή πόλεμο: «οι αθλητές μας γύρισαν νικητές και τροπαιούχοι || ο στρατός μας γύρισε νικητής και τροπαιούχος»·

- με τον αέρα του νικητή, βλ. λ. [αέρας](#)·

- πετώ με τα φτερά του νικητή, βλ. λ. [φτερό](#).

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας